

ἔγραψεν ὁ Μάρκος Μουσοῦρος εἰς τὴν ἀκμὴν τῆς ἀνδρικῆς ἡλικίας του, εἶναι τὸ εὐγενέστερον καὶ ἐκλεκτότερον τῶν ἀρχαϊζόντων ποιητικῶν προϊόντων, ἔσα ἤλθον εἰς φῶς κατὰ τοὺς χρόνους αὐτοὺς τῆς μεγάλης κινήσεως πρὸς διάδοσιν καὶ μελέτην τῶν ἀρχαίων γραμμάτων. Εἶναι γνησιώτατον δημιούργημα τῆς Ἀναγεννήσεως, ἀπεικονίζον πιστῶς τὸ πνεῦμα τῆς ἐποχῆς καὶ τὴν ἐπίδρασιν τῆς πλατωνικῆς ἰδεολογίας ἐπὶ τῶν ἠθῶν καὶ τῆς διανοίας τῶν λεγομένων ἀνθρωπιστῶν, μεταξὺ τῶν ὁποίων ὁ ποιητὴς τῆς ὠδῆς κατέχει ἐξαιρετικῶς ὑψηλὴν θέσιν.

Ὁ Μάρκος Μουσοῦρος ἐγεννήθη πιθκῶς περὶ τὰ 1470 εἰς τὸ Ρέθυμον τῆς Κρήτης, ὅπου ὁ πατὴρ του μετῆρχετο τὸν ἔμπορον. Κατὰ τινὰ πληροφορίαν πρῶτος διδάσκαλός του ὑπῆρξεν ὁ Ἀρσένιος Ἀποστόλης, ἀν καὶ ἡ μικρὰ διαφορὰ τῆς ἡλικίας μεταξὺ διδασκάλου καὶ μαθητοῦ δὲν ἐπιτρέπει νὰ δεχθῶμεν αὐτὴν ὡς ἀκριβῆ. Νεώτατος μετέβη εἰς Φλωρεντίαν τῆς Ἰταλίας ὅπου ὑπὸ τὴν διδασκαλίαν τοῦ Ι. Λασκάρως ἐτελειοποιήθη εἰς τὴν ἑλληνικὴν καὶ ἔγινε τελειῶς κάτοχος καὶ τῆς λατινικῆς. Ὁ μαθητὴς ταχέως ἀνεδείχθη ἀντάξιός τοῦ μεγάλου διδασκάλου του. Ἡ φήμη του ὡς ἑλληνιστοῦ καὶ ὡς ποιητοῦ εἶχεν ἤδη διαδοθῆ εὐρέως. Ἐπανελθὼν ἐπ' ὀλίγον εἰς Κρήτην, ἀνεχώρησε καὶ πάλιν δι' Ἰταλίαν καὶ μετέβη εἰς τὴν Ἐνετίαν, ὅπου ἐγνωρίσθη μὲ τὸν Ἄλδον Μανούτιον καὶ διὰ μέσου τούτου καὶ μὲ τὸν πρίγκηπα τοῦ Καρπὶ Ἀλδέριον Πιον, ὁ ὁποῖος τὸν προσέλαβεν ὡς καθηγητὴν του καὶ ὡς σύντροφον τῶν σπουδῶν του. Ὁ φιλομαθὴς καὶ ἐλευθέρως πρίγκηψ, τοῦ ὁποῦ ἡ αὐτὴ εἶχεν ἰδιαζόντως φιλολογικὴν χροιάν καὶ ἀπετέλει εἶδος Ἀκαδημίας, διὰ νὰ ἔχη πάντοτε πλησίον του τοιοῦτον τῶν ἑλληνικῶν γραμμάτων καὶ τῆς φιλοσοφίας διδάσκαλον τὸν κατέστησεν ὁμοτρόπεζόν του, συνάμα δὲ ἐδῶρσεν εἰς αὐτὸν μικρὸν κτῆμα διὰ νὰ δύναται νὰ ζῆ ἐκεῖ ἀνέτως καὶ νὰ

Maur. Schmidt. Ienae 1868 σελ. 1—88. (Ἡ κριτικὴ αὕτη βιογραφία τοῦ Μουσοῦρου ὑπὸ τοῦ Menge εἶναι ἡ πληρεστέρι δλων καὶ ἐχρησίμωσεν ὡς τὸ κυριώτερον βοήθημα εἰς τοὺς μετὰ ταῦτα ἀσχοληθέντας μὲ τὸν βίον καὶ τὸ ἔργον τοῦ Ἑλληνος λογίου).—E. Legrand: *a'*, 1, I p p. CVIII—CXXIV.—Δ. Θερειανός: *A'*, 14—22.—Revue des Bibliothèques tom. XII p. 401.—H. Pernot: *Etudes de Litterature Grecque moderne*. Paris 1916. Tom. I p p. 142—164.

